

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jste obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout (Mt 11, 28).

„Ale nejsem sám, neboť Otec je se mnou. To jsem vám pověděl, abyste našli ve mně pokoj. Ve světě máte soužení. Ale vzchopte se, já jsem přemohl svět“ (J 16, 33).

„Dodejte síly ochablým rukám, pevnosti kolenům klesajícím. Řekněte plachým srdcím: Bud'te rozhodní, nebojte se!“ (Iz 35, 3-4).

„Ale ti, kdo, skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly, vznášejí se jak orlové“ (Iz 40, 31).

„Proste a bude vám dáno; hledejte a naleznete; tlučte a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává, a kdo hledá, nalézá, a kdo tluče, tomu bude otevřeno“ (Mt 7, 7-8).

„Neboj se, vždyť já jsem s tebou, nerozhlížej se úzkostlivě, já jsem tvůj Bůh“ (Iz 40 10).

Máme před sebou další první čtvrtek v měsíci, kdy prosíme v modlitbě za nová kněžská povolání. Před několika týdny se zase snížil počet o jednoho kněze naší arcidiecéze. Pro nás to může být potvrzení, jak jsou naše modlitby potřebné. Prosíme, pozvěte i členy vašich rodin, přátele, spolubratry a spolusestry ve farnostech.

V záplavě těch poplašných zpráv z posledních měsíců jsme možná ztratili důvěru v pomoc Boží. Zkusme si oživit Boží zaslíbení a dnes rozjímat o slovech Písma, které mají velkou sílu. **Připomeňme si, že slovo Boží je plné života a síly (Žd 4, 12).** Uložme si je hluboko do svých srdcí.

Lidé zavolali toho slepého a řekli mu: „Vzchop se, vstaň, volá tě!“ (Mk 10,49). Slepý žebrač křičel k Ježíšovi známou větou: **„Ježíši, synu Davidův, smiluj se nade mnou. Lidé ho napomínali, protože je určitě rušil, ale on křičel stále více. A jak čteme v Písmu dále, Ježíš slyšel a ptal se ho: „Co chceš, abych pro tebe udělal?“**

Jak často i my sami jsme slepí. Pro přemíru aktivit, často zbytečných, beroucích nám čas i energii, nevidíme to skutečně důležité v našem životě – naše pravé potřeby a potřeby lidí kolem nás. Vnímáme více řeči druhých než **hovor našeho srdce**. Chodíme se radit k sousedům, přátelům, kněžím, místo, abychom vše, co nás tíží, předkládali Pánu. Zapomínáme, že On nás vždycky slyší, ví, co je v našem srdci, za co se třeba stydíme nebo oč se bojíme prosit. Ježíš se nás stále ve skrytosti ptá: „Co chceš, abych pro tebe učinil?“ Žádá od nás jediné – upřímně mu říct každý den co nás tíží, oč ho chceme prosit, ale i zač mu chceme děkovat.

„Pane můj, ústy lidí mi říkáš, abych se vzchopil, vstal a šel za tebou. Je možné, že jsem si už tak zvykl na svou situaci, že nemám chuť na ní něco měnit. Bojím se námahy, kterou bych musel vyvinout, bojím se změny smýšlení, posilování své vůle, bojím se odkládání svých zkušeností a spoléhání na Tebe. Dodej mi ty, Pane, chybějící síly, daruj mi odvahu vzepřít se všemu, co mě omezuje, bere mi svobodu ducha, co je v mém životě povrchní a zbytečné. Rozmnož mou víru a nedej, abych byl ve své naději zklamán. Tys nám přece zanechal slova, plná síly. Slíbil jsi, budeme-li mít víru jako zrno hořčičné a řekneme této hoře ‚Přejdi odtud tamto‘ a přejde a nic nám nebude nemožno. Pomoz mi, abych i já zakřičel: Ježíši, tady jsem, čekám na tebe.“

„Bože, milosrdný Otče, děkujeme ti za naše papeže Františka, který je tvým darem církvi a každému z nás. Chraň ho a žehnej mu. Dej, ať s tvou milostí usiluje ze všech sil o to, co se tobě líbí a co je ku prospěchu Božího lidu a celého světa. Amen.“

(Modlitba za svatého otce a na jeho úmysly).